

Ved 5te Landstingsmand for 1ste Kreds (Andersen) er modtaget et Andragende fra Centralforeningen af jydsk Kelner- og Lejetjenerforeninger, jydsk Central-Kelnerforening, Kelnernes faglige Forening, Skandinavisk Kelnerforening og Fyns Kelner- og Tjenerforening, gaaende ud paa, at følgende 3 Punkter maa blive ordnede ad Lovgivnings Vej: 1) at der for de faste Kelneres Vedkommende paabydes en lovbehalet Fridag om Ugen, 2) at Kelnerlærlinge i Lighed med andre Fags Lærlinge maa blive henførte til og være under Beskyttelse af den almindelige Lærlingelov, og 3) at saavel Kelnerne som Kelnerlærlinge maa blive henførte under Loven af 7. Januar 1898 om Arbejderes Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde. Andragendet vil blive henlagt i Tingets Læseværelse.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 9 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Kommissarier ved Jernbanerne.

Formanden: Hertil foreslaas fra de forskellige Sider i Tinget følgende Medlemmer valgte: *Berthelsen, Breinholt, Ej-sing, Juul-Rysensteen, Kofoed, Villars Lunn, Madsen-Mygdal, Rambusch og Tolderlund.* Hvis ingen Bemærkning herimod fremkommer, anser jeg disse Medlemmer for valgte. (Ophold). De ere saaledes valgte.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Inddrivelse af ubestridte Fordringer og om Eksekution af Forlig i visse Tilfælde.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 269 ff.)

Til denne Behandling var der stillet følgende Ændringsforslag af *Goos, Høst, Johnsen og Nellemann:*

Til § 3.

2det Stykke. I Stedet for „paalægges . . . unødigt Trætte“ sættes: „kan han efter Omstændighederne straffes med Mulkt for unødigt Trætte, foruden at Processens Omkostninger kunne paalægges ham efter de almindelige Regler herom.“

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag, samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til 3die Behandling sættes til Forhandling under et.

Nellemann: Jeg vil først tillade mig at bemærke, at naar kun vi fire staa som Forslagsstillere, er det ikke, fordi de andre Forslagsstillere ikke ere enige i Ændringsforslaget — det har jeg nemlig ingen Tvivl om, at de ere —, men det er nærmest, fordi Tiden ikke tillod os at faa dem alle samlede.

Forslaget gaar, som de Herrer ville se, ud paa i Henhold til, hvad den ærede Justitsminister bemærkede ved Sagens 1ste Behandling, at forandre Bestemmelsen i § 3 om, at den, hvis Indsigelser mod Fordringen under Processen findes ugrundede, ubetinget skal dømmes til at betale Procesomkostninger, endogsaa som skadesløse. Ændringsforslaget gaar ud paa blot at foreskrive, at han kan efter Omstændighederne straffes med Mulkt for unødigt Trætte, foruden at Procesomkostningerne kunne paalægges ham efter de almindelige Regler herom. De almindelige Regler herom tillade jo allerede, at han kan blive paalagt Procesomkostningerne, hvis hans Indsigelse er ganske ugrundet. Hvis det findes, at han ikke har haft nogen gyldig Grund til at bestride Fordringen, kunne de allerede efter de gældende Regler paalægges ham, og dette vil endnu mere blive Tilfældet, hvis Forslaget til Retsreformen skulde gaa igennem; thi der vil man gaa over til det System som Regel at paalægge den tabende Part at betale Procesomkostningerne. Jeg tror derfor ikke, at der er nogen Betænkelse ved det stillede Ændringsforslag, som jeg derfor vil tillade mig at anbefale det ærede Ting til Vedtagelse.

Pagh: Ved den foreliggende Sags 1ste Behandling her i Tinget tillod jeg mig at henstille, om ikke den Grænse af 1,000 Kr., som i Lovforslagets 1ste Paragraf er sat for de Fordringer, der kunne være Genstand for Udpantning og altsaa inddrives paa en lettere og billigere Maade end hidtil, var sat for høj, og jeg henviste til de Udtalelser, der ere fremkomne fra Handelsstandens Organisationer her i København og Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk. Imidlertid er jeg ved nærmere Overvejelse kommen til Erkendelse af, at der ikke foreligger tilstrækkelig Grund til at søge det omhandlede Punkt i Lovforslaget ændret.